

VARNARAÐILI HAFNAÐI AÐ HLÍTA ÚRSKURÐI

Mál nr. 467/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Tegund vátryggingar: Starfstrygging.****Gildissvið vátryggingar.****Gögn.**

1. Málskot, móttekið dags. 11. desember 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 27. maí 2024, ásamt fylgiskjöllum.
3. Bréf M, dags. 25. júní 2024.
4. Bréf V, dags. 9. júlí 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið hafnað um greiðslu bóta úr starfstryggingu en hún varð fyrir slysi 6. mars 2019 þegar hún datt á baðherberginu heima hjá sér og slasaðist. Fram kemur að M hafi orðið óvinnufær og fengið greidda dagpeninga skv. skilmálum starfstryggingarinnar fyrir tímabilið 6. mars - 3. júní 2019. Þá kemur fram að í nóvember 2021 hafi verið tekin sneiðmynd af vinstri öxl M sem sýndi áverka sem að mati læknis hafi verið vegna slyssins 6. mars 2019 og hafi læknir staðfest að M hafi ekki getað unnið sem sjúkraþjálfari frá slysdegi vegna áverka sem hún hlaut á handlegg við öxlina vinstra megin. M gerði kröfu um greiðslu dagpeninga fyrir 104 vikur sem hún var óvinnufær en af þeim tíma var búið að greiða fyrir 13 vikur. M telur því að V eigi eftir að greiða dagpeninga fyrir 91 viku. Einnig gerði M kröfu um 12 milljónir króna vegna óvinnufærni en fram komi í skilmálum starfstryggingarinnar að hún sé tryggð vegna varanlegrar örorku úr starfi sem sjúkraþjálfari vegna líkamstjóns í slysi. Í matsgerð dags. 15. nóvember 2023 komi fram að M hafi ekki getað unnið sem sjúkraþjálfari eftir slysið. Með málskoti fylgdi læknisvottorð dags. 1. apríl 2022 þar sem fram kemur að M hafi orðið fyrir áverka í slysinu 6. mars 2019 sem hafi valdið henni algerri óvinnufærni til að starfa sem sjúkraþjálfari. M tiltekur í málskoti að fram komi í skilmála starfstryggingarinnar að félagið greiði þær bætur sem fram koma í skírteini ef hinn tryggði verði fyrir slysi sem valdi algjörri varanlegri örorku sem komi í veg fyrir að hinn tryggði geti sinnt öllum hliðum síns vanalega starfs sem fram komi í skírteini. Bent er á úrskurð nefndarinnar í máli nr. 29/2022 sem varði sömu skilmálaákvæði og deilt er um í þessu máli.

Í bréfi V kemur fram að krafa um greiðslu bóta fyrir 104 vikur hafi ekki komið fram fyrr en með bréfi dags. 3. nóvember 2022. Engin lýsing sé á málavöxtum frá júní 2019 til nóvember 2021 en sneiðmynd hafi verið tekin af öxlinni í nóvember 2021. Eingöngu séu lagðar fram niðurstöður rannsókna í nóvember 2021 og læknisvottorð dags. 23. nóvember 2021. Fram komi í skýrslu læknis 26. mars 2019 að M hafi átt að geta snúið til fullra starfa innan 2-4 vikna og brotið að gróa á 4-6 vikum. Þetta sé í samræmi við sjúkraskýrslu M þar sem fram kemur að hún hafi ekki verið mikið verkjuð, bati eðlilegur og ekki talin þörf á gífsi. Þá sé ekki vísað til þess að M hafi aftur dottið 12. maí 2019 og leitað á bráðamóttöku vegna verkja í úlnið. Þess sé heldur ekki getið að M hafi sent V tölvupóst 5. júní 2019 þar sem fram komi að hún treysti sér til að byrja að vinna. Einnig bendir V á að í tölvupósti þess 11. október 2023 sé tilgreint að ekkert hafi komið fram sem rökstyðji að greiningar á axlarvandamálum sem koma fyrst fram í nóvember 2021 séu afleiðingar slyssins í mars 2019. Þá kemur fram að V hafi ekki samþykkt S sem matsmann til að meta varanlegar afleiðingar. Í bréfinu kemur fram að orsakatengsl verði að vera á milli háttsemi og alls þess tjóns sem viðkomandi verði fyrir svo skilyrði skaðabótaábyrgðar séu uppfyllt. Slík sönnun hvíli á M. Ekkert liggi fyrir í málinu sem sýni fram á og sanni þessi tengsl. Hvergi komi fram hvenær M hafi gert tilraunir til að fara í vinnu eftir atvikið 2019 og framlögð læknisvottorð beri ekki með sér hvenær þær tilraunir voru gerðar. V hafnar bótábyrgð á grundvelli vátryggingarinnar og vísar til þess að þrátt fyrir að svo væri ekki þá falli krafan ekki undir ábyrgðarákvæði tryggingarinnar þar sem rúm 3 ár voru liðin frá falli M og væri krafan sem gerði hafi verið vegna axlar 3. nóvember 2022 sé of seint fram komi. Þá sé tilkynningarfestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 liðinn. Upprunaleg tilkynning M hafi verið dags. 21.

mars 2019 sem og önnur skoðun 12. maí 2019 og vottorð í júní 2019 vísa til handleggsbrots sem sé ótilfært brot í olnboga eða áverka á úlnlið. Ekki sé minnst á áverka á öxl. Tölvupóstur lögmannsstofu M dags. 7. júní 2022 vísar í slysið 5. mars 2019. Í framhaldi er beiðni um að skrá málið í viðeigandi tryggingar sem vísar til þess að skrá eigi málið og þar með væntanlega kröfu þann dag. Eiginleg krafa sé ekki gerð fyrir en með tölvupósti lögmanns M dags. 3. nóvember 2022. Hafi umræddur áverki komið fram við fallið 5. mars 2019 verði að telja að ársfrestur frá fyrrnefndri 1. mgr. 124. gr. sé liðinn.

Í seinna bréfi M kemur fram að matsgerðin taki af allan vafa um getu M til að sinna starfi sjúkraþjálfara og að óvinnufærni sé að rekja til slyssins 6. mars 2019. Einnig er vísað til læknisvottorðs dags 1. apríl 2022 þar sem fram kemur að M hafi orðið fyrir áverka í slysinu 6. mars 2019 sem hafi valdið henni algerri óvinnufærni til starfa sem sjúkraþjálfari. M telur að upphaf tilkynningarfrests eigi að miða við það tímamark þegar hún fór í sneiðmyndatöku 5. nóvember 2021 því þá hafi M fyrst fengið vitneskju um varanlegar afleiðingar slyssins.

Í seinna bréfi V er vísað til þess að matsgerðin og læknisvottorðið frá 1. apríl 2022 án frekari rökstuðnings og viðbótargagna bæti ekki úr skorti á orsakatengslum. Þá er vísað til læknisvottorðs dags. 19. júní 2019 sem vísa til annarra orsaka. Fram kemur að áverkar og óvinnufærni berist ekki í tal fyrir en 13. október 2021.

Álit.

V heldur því fram að M hafi komið of seint fram með kröfuna skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga og vísar til þess að krafan hafi komið fram með bréfi 3. nóvember 2022. Í ákvæðinu kemur fram að sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Það er ljóst að V var kunnugt um atvik þau sem krafan er reist á þar sem V barst atvikalýsing í mars 2019 og V greiddi bætur vegna atviksins í júlí 2019. Þegar af þeirri ástæðu telst krafan ekki of seint fram komin.

Í málinu er annars vegar ágreiningur um það hvort M eigi að fá greidda dagpeninga vegna óvinnufærni og hins vegar bætur vegna varanlegs tjóns.

Það liggur fyrir að M hefur fengið greidda dagpeninga vegna tímabilsins 6. mars – 3. júní 2019 en krafa er gerð um greiðslu dagpeninga í 91 viku eftir það tímabil. Samkvæmt gögnum málsins kemur fram í tjónaskýrslu læknis dags. 26. mars 2019 að um ótilfært brot í olnboga sé að ræða og að ekki væri þörf á gífsi. Samkvæmt skýrslunni er gert ráð fyrir að M ætti að geta snúið aftur til fullra starfa innan 2-4 vikna og brot að gróa á 4-6 viku. Þá tilgreinir M sjálf í tölvupósti 5. júní 2019 til V að hún treysti sér til að byrja að vinna núna. Í samskiptaseðli heilsugæslunnar 8. nóvember 2021 kemur fram að M hafi dottið á við hliðina alla í mars 2019 og hlotið ótilfært collum radii brot. Fram kemur að M sé sjálf sjúkraþjálfari og hafi verið mikið hjá kollegum sínum vegna verkjavanda sem fylgdi þessu. Hún hafi farið að vinna aftur eftir þetta og síðan þá verið versnandi verki í við öxlinni við allar hreyfingar og hámarkið verið í vor (2021). Það kemur einnig fram 13. október 2021 að M hafi farið að vinna eftir fallið í mars 2019. Samkvæmt gögnum málsins hefur M ekki sýnt fram á það með afriti af skattframtali að hún hafi verið án launa sem sjúkraþjálfari umdeildan tíma. Með vísan til alls framangreinds verður ekki fallist á það með að hún hafi sýnt fram á óvinnufærni sem sjúkraþjálfari eftir 3. júní 2019. Með vísan til þess er kröfum hennar um frekari dagpeninga hafnað.

Að því er varðar bætur M vegna varanlegs tjóns hennar liggur fyrir matsskýrsla matsmanns. Það koma fram athugasemdir í bréfi V um að V hafi ekki samþykkt matsmann skýrslunnar. Hins vegar þarf V að sýna vilja til þess að gera matsgerð og það hafa ekki komið fram haldbærar skýringar á því hvers vegna félagið hafi ekki getað samþykkt matsmanninn. V verður að bera hallann af því að hlutast ekki til um að matið færi fram samkvæmt skilmálum félagsins. Það verður því að hafa til hliðsjónar matsskýrsluna sem liggur fyrir í málinu vegna varanlegrar örorku M. Samkvæmt skýrslunni kemur fram að tjónþoli sé 100% óvinnufær til þeirra starfa sem hún er tryggð til skv. starfstryggingarskírteininu.

Með vísan til þess og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verðu fallist á kröfu M um greiðslu bóta vegna varanlegs tjóns hennar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna varanlegs tjóns úr starfstryggingu hjá V.

Reykjavík, 28. ágúst 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir